

Zuzana Mrkvičková, trvale bytom Paulíniho 49/25, 924 88 Šaľa

Okresný súd Galanta

Mierové nám. 1

924 23 Galanta

K č.k.

Dvojmo !

V Šali, dňa

Žalobca:

Banka

sídlo: Novomestského 48, 813 54 Bratislava

IČO: 88 666 22

zápis: v OR OS Bratislava I, oddiel: Sa, vložka č.: 3/B

Žalovaná:

Zuzana Mrkvičková

nar. 08.12.1962

trvale bytom Paulíniho 49/25, 924 88 Šaľa

občianka SR

O d p o r

proti **Platobnému** rozkazu

Okresného súdu Galanta zo dňa

....., č.k.

Príloha: 1- /Podľa textu

Žalovaná je oslobodená od súdneho poplatku v zmysle § 4 ods. 2 písm. u) zákona o súdnych poplatkoch (Od poplatku sú oslobodení: spotrebiteľ domáhajúci sa ochrany svojho práva podľa osobitného predpisu)

1. V právnej veci žalobcu proti žalovanej o zaplatenie EUR s príslušenstvom žalovaná obdržala platobný rozkaz zo dňa, č.k., v ktorom jej bolo uložené, aby do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatila žalobcovi:

- istinu vo výške EUR,
- úroky za obdobie do vo výške EUR,
- náhradu trov konania vo výške EUR za zaplatený súdny poplatok, alebo aby v tej istej lehote podala odpor s vecným odôvodnením na súde.

2. Proti tomuto platobnému rozkazu podáva v zákonnej lehote žalovaná

o d p o r

z nasledovných dôvodov:

I.

3. Žaloba žalobcu vychádza zo skutočnosti, že žalovaná so žalobcom uzavreli dňa Zmluvu o špecifickom spotrebnom úvere pre obyvateľstvo zabezpečenom nehnuteľnosťou č., v súlade s ktorou jej mal byť poskytnutý spotrebný úver vo výške EUR, pričom sa žalovaná zaviazala úver splatiť pravidelnými mesačnými splátkami. Žalovaná však porušila zmluvne dohodnuté podmienky a poskytnutý úver prestala riadne a včas splácať, preto bola vyhlásená predčasná splatnosť úveru listom zo dňa, ktorej účinnosť mala podľa žaloby žalobcu nastať dňa, t.j. do 10 dní odo dňa doručenia vyhlásenia. So žalobou, resp. vydaným platobným rozkazom však žalovaná nesúhlasí a to z nižšie uvedených dôvodov.

II.

4. V zmysle § 101 Občianskeho zákonníka *pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.*

5. V zmysle § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka *právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.*

6. *Podľa rozhodnutia Okresného súdu Prievidza, č.k.: 16C/2/2013, zo dňa 19.08.2013: „Po zhodnotení vyššie uvedeného skutkového stavu v zmysle citovaných zákonných ustanovení s prihliadnutím k tomu, že v konaní bola zo strany odporkyne vznesená námietka premlčania, dospel súd k záveru, že návrh navrhovateľa bolo potrebné v celom rozsahu zamietnuť, a to z dôvodu, že navrhovateľom uplatnený nárok je i podľa súdu v celom rozsahu premlčaný. V konaní bolo medzi účastníkmi nesporné, že na základe uzavretej zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru pre fyzické osoby z 18.4.2007, bol*

poskytnutý odporkyni úver vo výške 30.000,- Sk, ktorý úver sa zaviazala splácať spôsobom uvedeným v uvedenej zmluve. Podľa názoru súdu v danom prípade predmetnú zmluvu je potrebné považovať v zmysle § 2 písm. a, b Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch za spotrebiteľský úver a zároveň za spotrebiteľskú zmluvu v zmysle citovaného § 23a ods. 1,2 cit. zákona ,pričom potom platí, že na záväzky zo spotrebiteľskej zmluvy je potrebné použiť ustanovenia Obč.zákonníka /§ 54 cit. zákona/ a tým je i ustanovenie o premlčaní, preto sa spravuje premlčanie takéhoto dlhu podľa názoru súdu v danom prípade Občianskym zákonníkom. Z toho dôvodu sa súd nestotožňuje s názorom navrhovateľa, že na daný vzťah je možné aplikovať ustanovenie § 407 ods. 3 Zákona č.513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, a to že ak dlžník plní čiastočne svoj záväzok, má toto plnenie účinky uznania zvyšku dlhu...Keďže v danom prípade k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti dlhu z úveru došlo na základe oznámenia v liste z 5.9.2008, ktoré bolo zaslané odporkyni 9.9.2008 a uvedená zásielka sa za doručení v zmysle článku 4.5.5 všeobecných podmienok navrhovateľa považuje za doručení tretí deň po jeho odoslaní, t.j. v danom prípade 12.9.2008, pričom v zmysle uvedeného oznámenia mala odporkyňa tento dlh zaplatiť okamžite po doručení uvedeného oznámenia, trojročná premlčacia doba v zmysle § 101 Obč. zákonníka začala plynúť podľa názoru súdu 13.9.2008 a uplynula 13.9.2011, a keďže žaloba bola doručená na tun. súd 5.11.2012, možno konštatovať, že navrhovateľom uplatnený nárok je v celom rozsahu premlčaný, z ktorého dôvodu súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol, keďže bola vznesená námietka premlčania a uvedený nárok potom nemožno v zmysle cit. ustanovenia § 100 ods. 1 Obč. zákonníka priznať.“

7. Sám žalobca vo svojej žalobe uvádza, že k účinnosti vyhlásenia predčasnej splatnosti malo prísť dňa Žaloba žalobcu bola súdu doručená súdu až dňa To znamená, že žaloba bola na súd podaná až dňa, t.j. po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka. **Vzhľadom na uvedené sa právo žalobcu nevykonalo v dobe zákonom ustanovenej, a teda žalovaná vznáša námietku premlčania nároku žalobcu.**

Dôkaz: - Vyhlásenie úveru za predčasne splatný zo dňaspolu s doručenkou (Príloha č. 1)

III.

8. V zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

9. V zmysle § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech

zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

10. V zmysle § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy *odávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.*

11. V zmysle § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy *spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.*

12. Na základe vyššie citovaných ustanovení zákona **je zrejmé, že predmetnú úverovú zmluvu zo dňauzavrel odávateľ so spotrebiteľom** (fyzickou osobou, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, čoho dôkazom je aj názov úveru, tj., že sa jedná o spotrebný úver, **a teda je ju možné jednoznačne považovať za spotrebiteľskú zmluvu**, ktorá sa riadi ustanoveniami o spotrebiteľskom práve.

IV.

13. V zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy *spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.*

14. V zmysle § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy *za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.*

15. Základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľné zmluvné podmienky, teda také zmluvné dojednania, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

16. Žalovaná poukazuje na rozsudok Krajského súdu Prešov z 21. novembra 2012, sp. zn. 18Co 109/2011: *„Odvolací súd si osvojuje v tomto smere nemeckú názorovú líniu, podľa ktorej či už administratívna agenda alebo posúdenie bonity predstavujú plnenia, ktoré nie sú v záujme spotrebiteľa a preto s poplatkami za takéto plnenia sa spája záver o ich neprijateľnosti.*

Poplatok za vystavenie kvitancie v predpisanej pozemkovo-knižnej forme je v rozpore s ratio legis právnej úpravy, keďže spotrebiteľ by mal znášať iba skutočné náklady za

kvitanciu a nie aj poplatok za jej vystavenie. Na poplatok za vystavenie kvitancie, navyše v paušálne odstupňovanej výške (1 % z hodnoty zapísaného práva) s minimálnou a maximálnou výškou, nemá sporiteľňa nárok, keďže poplatok je pokrytý už v zmluvne dojednanom úroku (odplate) za úver. Súd k uvedenému poplatku poznamenal, že poplatok za výkony spojené s vystavením kvitancie v predpísanej pozemkovo-knižnej forme sleduje v prevažnej miere overenie predpokladov pre jej vydanie, ktorých preverenie nie je v záujme spotrebiteľa, ale práve naopak sporiteľne.

V úvodnom článku I. je vymedzený predmet zmluvy úver vo výške 13.400,- Eur, za ktorý v deň poskytnutia úveru má dlžník zaplatiť poplatok za uzavretie zmluvy 871,- Eur a rovnako v deň poskytnutia úveru aj prvú splátku 603 Eur. Poskytnutím úveru je odpísanie prostriedkov z účtu dodávateľa. Odvolací súd sa stotožňuje s prvostupňovým súdom v tom, že skutočná výška úveru korešponduje skutočne poskytnutej čiastke úveru bez poplatku za uzavretie zmluvy a bez prvej splátky teda 11.926,- Eur (13.400 - 603 - 871). Odvolací súd odôvodnenie prvostupňového súdu dopĺňa.

Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky (§ 497 Obchodného zákonníka). Podľa § 2 písm. a/ ZOSU) spotrebiteľským úverom sa rozumie dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme. Navšeobecnejšie možno úver definovať ako odloženú platbu za poskytnutie peňažných prostriedkov. Veriteľ má prebytočné finančné prostriedky a za zhodnotenie (úroky) ich poskytne niekomu, kto ich potrebuje (dlžník). Ak ide o obchodovanie s úverovými prostriedkami s osobami na nepodnikateľský účel, ide o spotrebiteľský úverový právny vzťah.

Aj ďalšiu sumu, ktorú si žalovaný započítal v okamihu poskytnutia úveru s odôvodnením, že ide o poplatok za uzavretie úveru správne súd prvého stupňa odpočítal od výšky úveru. Odvolací súd len dopĺňa, že aj tento poplatok je neprijateľný z dôvodu jeho neurčitosti. Poplatok by mal korešpondovať nejakému predmetu plnenia. Žalovaný bližšie nešpecifikoval, aké skutočné plnenie dostáva spotrebiteľ, za ktoré má zaplatiť poplatok 871 Eur. Zákon o spotrebiteľských úveroch síce predpokladá okrem úrokov aj inštitút poplatku (§ 2 písm. e/ ZoSU), ale je nevyhnutné, aby sa ním platilo skutočné plnenie spotrebiteľovi a v jeho záujme. Dá sa len predpokladať, že tento poplatok je za uzavretie zmluvy a teda asi za napísanie zmluvy a za posúdenie bonity záujemcu o úver. Aj keby sa pripustil takýto vedľajší predmet plnenia, odvolací súd považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorej zodpovedá poplatok za vedľajšie plnenie, ktoré si spotrebiteľ neobjednal a ktoré slúži výlučne v prospech dodávateľa. Pre porovnanie odvolací súd dáva do pozornosti Rozhodnutie Vrchného krajského súdu v Karlsruhe (Oberlandesgericht Karlsruhe) z 3. mája. 2010 č. k. AZ 17 U 192/2010, v ktorom sa konštatuje záver, že poplatky za spracovanie pri poskytnutí spotrebiteľského úveru sú neprijateľné „Ak banka od spotrebiteľov požaduje poplatok za spracovanie pri poskytovaní spotrebiteľského úveru, poškodzuje tým spotrebiteľov a vystavuje ich neprijateľnému vedľajšiemu dojednaniu o cene. Poplatok za spracovanie pri poskytovaní spotrebiteľského úveru bol bankou stanovený vo výške 2 % z výšky úveru, najmenej však

50 eur paušálne. Banka sledovala podľa vlastných vyjadrení v podstate úhradu úsilia vynaloženého pri spracovaní údajov v predzmluvnej fáze, túto obranu však súd odmietol a vyhodnotil jej konanie vo vzťahu k spotrebiteľovi ako poškodzujúce. Spotrebiteľ nenavštívi banku z dôvodu poradenstva v otázke konkrétnej úrokovej sadzby alebo rady, či si na základe vlastnej finančnej situácie môže dovoliť úver, ale výhradne s cieľom zistiť, či a za akých mesačných splátok je banka vôbec ochotná mu ním požadovaný úver poskytnúť. Preverenie úverovej spoľahlivosti (bonity) a výšky úrokovej miery, ktorými banka odôvodňovala vyrubenie poplatku za spracovanie pri poskytovaní úveru vyšší krajský súd odmietol a uzavrel, že uvedené činnosti vykonáva banka vo vlastnom ekonomickom záujme minimalizovať nevyhnutnosť vlastných pohľadávok. Spotrebiteľ dôvodne a v dobrej viere očakáva, že banka mu poradenstvo a informácie o poskytnutí úveru poskytne zadarmo. V konečnom dôsledku predstavuje zmluvná podmienka neprijateľné zaťaženie spotrebiteľa, pretože je spotrebiteľovi účtovaný poplatok, bez toho, aby banka spotrebiteľovi poskytovala skutočné protiplnenie. Aj z tohto dôvodu je zmluvná podmienka stanovujúca povinnosť platiť poplatok za spracovanie pri poskytnutí spotrebiteľského úveru neprijateľná a voči spotrebiteľom neúčinná.

Súd doplnil, že zmluvná podmienka, je neprijateľná aj z dôvodu, že nie je pre spotrebiteľa jasná a zrozumiteľná - nie je z nej totiž zrejmé, či poplatok za spracovanie bude na spotrebiteľa dopadať iba v prípade, ak uzavrie zmluvu o úvere alebo aj v situácii, keď sa bude iba informovať ohľadom úverovej služby (arg. výška úveru 0 eur = paušálna minimálna výška poplatku 50 eur). Vyšší krajský súd potvrdil rozhodovaciu líniu, podľa ktorej je pre spotrebiteľa vždy neprijateľné spolplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak tieto sú poskytované (vykonávané) vo vlastnom záujme dodávateľa (bod 34. rozsudku).“

17. V piatom článku zmluvy sa uvádzajú poplatky súvisiace s úverom, ktoré sa dlžník (žalovaná) zaviazala žalobcovi zaplatiť na základe vopred pripravenej zmluvy, ktorú nemala možnosť ovplyvniť. Jedná sa napríklad o jednorazový poplatok za spracovanie úveru vo výškeEUR, ktorý sa zaviazala uhradiť ešte pred čerpaním úveru, ďalej tiež poplatok za vedenie účtu, za zmenu úverových podmienok, ako aj ďalšie poplatky podľa cenníka banky. V tomto článku sú teda uvedené poplatky súvisiace najmä s administratívnymi úkonmi banky. V zmysle vyššie uvedeného rozhodnutia však má žalovaná za to, že toto možno považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, keď požaduje od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa. Administratívna agenda alebo posúdenie bonity predstavujú plnenia, ktoré nie sú v záujme spotrebiteľa, a preto s poplatkami za takéto plnenia sa spája záver o ich neprijateľnosti, ako tiež vyplýva z citovaného rozhodnutia súdu, aj keď toto rozhodnutie bolo vydané až po uzavretí samotnej zmluvy.

18. Čo sa týka paušálne stanovených poplatkov za upomienky, ktoré sú uvedené v čl. V ods. 2 písm. a) Zmluvy, tak žalovaná zastáva názor, že suma poplatku musí zodpovedať

povahe spoplatneného úkonu a zároveň musí byť skutočným nákladom veriteľa na jeho vykonanie, v opačnom prípade poplatok umožňuje veriteľovi získať na úkor spotrebiteľa majetkový prospech, ktorý preyšuje skutočné výdavky veriteľa. Paušálne určená suma poplatku bez transparentného výpočtu skutočných nákladov predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku v rozpore s ratio legis zákona z dôvodu neurčitosti a nedostatočnej transparentnosti, ako i z dôvodu, že nebola individuálne medzi účastníkmi dojednaná s poukazom na ustanovenie § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ktorý za príslušenstvo pohľadávky považuje len skutočné náklady spojené s uplatnením pohľadávky a nie paušálne určenú sumu poplatku.

19. Žalovaná je tiež toho názoru, že v spotrebiteľskej zmluve by už pri samotnom uzatváraní zmluvy nemal byť prísnejšie alebo výlučne sankcionovaný zmluvnou pokutou, či úrokmi z omeškania len jeden účastník zmluvy, a to spotrebiteľ. V tejto zmluve dodávateľ nie je nijako, (prípadne iba minimálne) sankcionovaný v súvislosti s prípadným nesplnením povinnosti na jeho strane, sankcionovaný je len spotrebiteľ, čo taktiež spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a teda odporuje zákonu.

20. V tejto súvislosti je tiež dôležité poukázať na skutočnosť, že žalovaná je napádaným platobným rozkazom zaviazaná na úhradu niekoľkých úrokov, čo podľa názoru žalovanej predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy, podľa ktorej sa *za neprijateľné považujú podmienky, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku*. Navyše je úrok naformulovaný nejasne, keď sa vo výroku súdu uvádza, že žalovaná je zaviazaná na úhradu úroku vo výške 9,30 % zo sumyEUR oddo zaplatenia, avšak sa neuvádza, či sa jedná o ročný, mesačný, resp. iný úrok.

21. V zmysle § 53 ods. 4 písm r) Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy *za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní*. V čl. VIII ods. 6 zmluvy sa nachádzajú ustanovenie, v zmysle ktorého sú strany povinné spory zo zmluvy riešiť prostredníctvom rozhodcovského konania, čo je v zmysle citovaného ustanovenia neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Poukazujeme i na Rozhodnutie Krajského súdu v Trnave z 9.8.2011, č.k. 10CoE/326/2010 neprijateľnou je i: „rozhodcovská doložka, ktorá formálne žalobcovi umožňuje výber medzi rozhodcovským súdom a všeobecným súdom, a to z dôvodu, že možnosť iniciovania sporu spotrebiteľom je iba akademická. Takáto rozhodcovská doložka nie je spôsobilá eliminovať hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neospech spotrebiteľa.“

22. Podmienenie práva na predčasné splatenie úveru písomným oznámením banke najneskôr 15 pracovných dní pred plánovaným predčasným splatením úveru ako je

uvedené v čl. IV ods. 6 zmluvy je v rozpore s ustanovením § 6 zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy, v ktorom je spotrebiteľovi garantované bezpodmienečné právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti. Napriek tomu veriteľ uplatnenie práva spotrebiteľa na predčasné splatenie úveru podmieňuje písomnou žiadosťou spotrebiteľa, čo je v rozpore s uvedeným ustanovením zákona, spotrebiteľa znevýhodňuje a spôsobuje v jeho neprospech značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. V dôsledku zmluvnej podmienky podľa čl. V ods. 2 písm. c) je spotrebiteľ v rozpore s uvedeným ustanovením povinný zaplatiť poplatok za predčasné splatenie úveru, čo jednoznačne zhoršuje jeho postavenie. Táto zmluvná podmienka je hrubo nevyvážená, nerešpektujúca vôľu spotrebiteľa plniť dlh, na splnení ktorého musí mať záujem aj samotný veriteľ a v jej dôsledku spotrebiteľovi reálne vzniká strata.

V.

23. V zmysle § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy *ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.*

24. V zmysle § 4 ods. 2 písm. d, k zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy *zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať: adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, ročnú úrokovú sadzbu; priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2.*

25. Na základe vyššie citovaných ustanovení zákona je zrejmé, že predmetnú úverovú zmluvu uzavrel dodávateľ so spotrebiteľom, ktorý nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej či inej podnikateľskej činnosti a teda je ju možné považovať aj za spotrebiteľský úver v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch.

26. Predmetná zmluva príslušné ustanovenia § 4 ods. 2 písm. d, k, zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy tak ako to požaduje toto ustanovenie zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy neobsahovala, a teda by mal byť tento úver v zmysle § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy považovaný za úver bezúročný a bez poplatkov.

VI.

27. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka *neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom.*

28. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka *neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.*

29. Na základe vyššie uvedeného je zrejmé, že predmetný spotrebiteľský úver obsahuje viacero neprijateľných zmluvných podmienok, ktoré by mali byť považované za neplatné. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka sa za neplatný právny úkon považuje aj úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom. S poukazom na predmetné ustanovenie zákona by sa na samotnú zmluvu malo nazerat' ako na neplatnú, nakoľko obsah tejto odporuje zákonu. Rovnako ako bolo uvedené vyššie, v zmluve chýbali povinné údaje podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, čo by malo spôsobiť bezúročnosť tohto úveru a mal by byť tiež bez poplatkov a teda zaplatená suma, ktorú žalovaná žalobcovi už uhradila a bola použitá na úhradu úrokov a poplatkov zo zmluvy by sa mala započítat' na úhradu istiny úveru. Navyše, ako bolo uvedené vyššie, nárok žalobcu je už premlčaný a teda žalovaná vznáša námietku premlčania v predmetnej veci.

VII.

30. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žalovaná žiada, aby súd vydaný platobný rozkaz zrušil, žalobu žalobcu zo dňav celom rozsahu zamietol, ev. aby žalovanej uložil vrátiť iba rozdiel poskytnutej sumy úveru a už uhradenej časti úveru zo strany žalovanej bez povinnosti uhradiť príslušenstvo pohľadávky, a aby žalobcovi uložil povinnosť nahradiť trovy konania

S úctou

Zuzana Mrkvičková